

De komende zomer wordt er verbouwd en komt er onder andere een demonstratiekeuken en verder zijn er plannen voor een hotel met Aziatische insteek aan de Gelderse kade

Vijftig jaar Toko Dun Yong

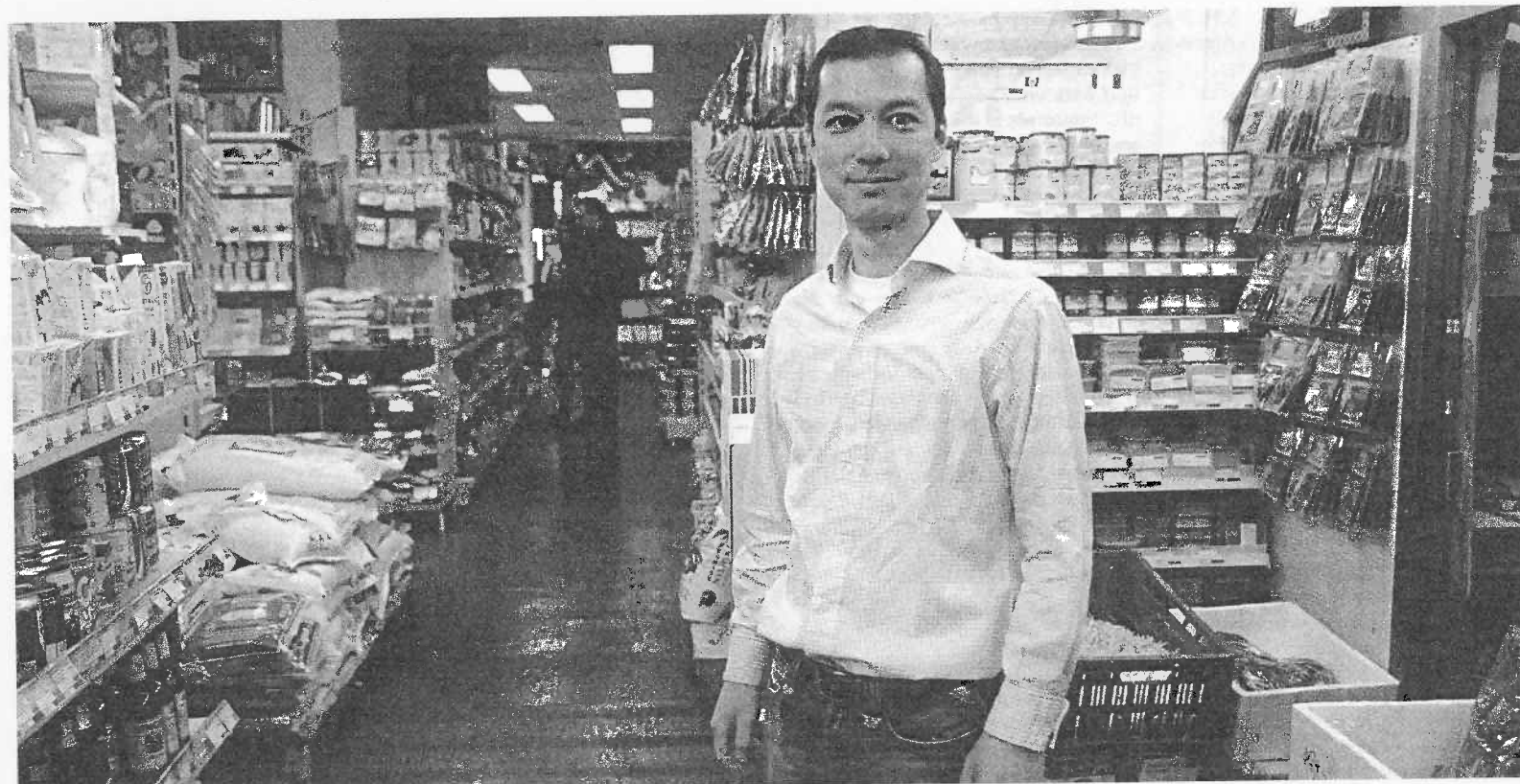
Officieel is het vijftig jaar geleden dat Dun Yong Sau zijn Chinese winkel opende. Handelde men eerst op bescheiden schaal, inmiddels beschikt Toko Dun Yong over klandizie op diverse plaatsen in Europa. Vanwege toenemende vraag groeit de winkel verder, bovendien met plannen voor een Aziatisch hotel.

Rond de Eerste Wereldoorlog verliet de ongeveer zestien jaar oude Dun Yong Sau zijn geboortedorp op zoek naar werk en eten. In Hong Kong monsterde hij aan als stoker op een schip. Toen er vanwege de crisis geen werk meer was, belandde Dun Yong in Engeland. Zijn achternaam is eigenlijk Tan, maar die werd door de Engelsen verbasterd tot Dun. Uiteindelijk kwam hij in Amsterdam terecht, waar hij alles aanpakte om aan geld voor eten te komen.

Stientje

Nadat de Tweede Wereldoorlog uitbrak, begaf Stientje zich op zoek naar eten van Rotterdam naar Amsterdam. Daar ontmoette zij al snel Dun Yong, met wie zij trouwde en zoon Hengko kreeg. In 1959 wilde Dun Yong met hulp van zijn vrouw voor zichzelf beginnen. Zijn oog viel op een pand van twintig vierkante meter op de hoek van de Gelderse kade en de Stormsteeg. Aangezien hij onvoldoende Nederlands sprak, voerde Stientje de onderhandelingen. Eerst vond er ruilhandel plaats en werden er snuisterijen verkocht, maar langzaam begon de handel te groeien. Met de winkel werd voor Dun Yong een droom werkelijkheid.

Zoon Hengko sprak tot zijn tweeëntwintigste alleen Nederlands en zijn vader nam hem daarom mee naar Hong

Kin Ping roemt de bescheidenheid van zijn vader, die nooit op de voorgrond wil treden...

Kong. Daar kreeg hij Chinese les van Wai Ming, met wie hij later trouwde. Uit dit huwelijk kwamen drie kinderen, waarvan Kin Ping en Kok Ming nu in de zaak meewerken. In 1972 nam Hengko de zaak van zijn vader over.

Inrichting

Niet alleen in Nederland, maar ook in de rest van Europa, begonnen ondernemers uit Amsterdam een Chi-

nees restaurant. Zij kwamen - en komen - dan vaak naar Toko Dun Yong om er een complete inrichting aan te schaffen.

De klant kon vroeger alleen Chinese ingrediënten kopen. Maar steeds vaker reist de klant naar andere Aziatische landen en wil bij thuiskomst eten wat men daar heeft gegeten. Toko Dun Yong probeert daar op in te spelen. Was er eerst nog vraag naar Thaise ingre-

diënten, inmiddels gaat het richting Vietnamees, Koreaans en Phillipijns. Om hieraan te kunnen voldoen wordt de winkel komende zomer verbouwd en krijgt onder andere een demonstratiekeuken. Daarnaast heeft men al geruime tijd plannen voor het ontwikkelen van een hotel met Aziatische insteek aan de Gelderse kade.

Het doel van de winkel is authentiek te blijven, laagdrempelig en bezoekers te

informerend over de Aziatische cultuur. Toko Dun Yong wil graag een visitekaartje voor Azië zijn. Familie Dun Yong werkt hard, zeven dagen in de week staan zij paraat voor al hun klanten. Kin Ping roemt de bescheidenheid van zijn vader, die volgens hem nooit op de voorgrond wil treden. Zijn vader gunt anderen altijd iets, wat een zeer mooie eigenschap is. Bescheidenheid past eigenlijk bij alle generaties Dun Yong. Wie goed doet, goed ontmoet.

Engel boven de vrieskist

Op een dag toen het zacht sneeuwde, vloog er een engel over de binnenstad van Amsterdam. Ze keek haar ogen uit en verwonderde zich over de liefde die er uit de vrieskist komt. Peepshows, sexshops en meisjes van zogenaamd plezier. Dikke rijen mannen schoven door smalle straatjes op zoek naar, ja naar wat eigenlijk? In de Oude Kennissteeg stapte zo'n sukkel naar binnen, maar toen hij na een kwartiertje weer de straat op werd geschopt, leek hij niet echt veel opgeleurd. Even verder, op de brug van de Achterburgwal, fladderde een stuk krant door de lucht. "Hoge Raad: peepshow is toch culturele uiting", las de engel. Wat een vreemde buurt in een vreemd landje is dit toch, dacht de engel. Heel in de verte hoorde ze haar collega's zingen bij een clubje schaapherders. Dat is veel meer iets voor mij dacht ze, en verdween in de richting van de Nieuwmarkt.

Willem de Jong van Poelgeest

Vischmarkt

Aan de oostzijde van het Damrak, op de rand van de Oudezijde, stond op de

ken. Tot dit jaar was het alleen aan poorters en gildenbroeders van de stad

als schoonmaakdienst fungeerden en restanten opaten. De laatste restanten